

ΕΤΟΣ 59ον

10 Ιουλίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (3032)

Η ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ

Τό θέμα «ἀμαρτία» ἀπασχολεῖ τή σκέψη τοῦ ἀποστόλου Παύλου στή σημερινή περικοπή τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς. Κάνει συγκεκριμένα μιά σοφότητα καί πρακτικότετη προσέγγιση τοῦ θέματος αὐτοῦ μέ τή σαφή προτροπή· «ὥσπερ... παρεστήσατε τά μέλη ὑμῶν δοῦλα τῆ ἀκαθαρσία καί τῆ ἀνομία εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παρεστήσατε τά μέλη ὑμῶν δοῦλα τῆ δικαιοσύνη εἰς ἀγιασμόν». Μὴ διαμαρτύρεστε ὅτι εἶναι δύσκολο νά ἐγκαταλείψετε τή ζωὴ τῆς ἀμαρτίας καί νά ἐπιστρέψετε στήν κατά Θεό ζωή· ὅπως παραδώσατε ὅλα τά μέλη σας καί τίς πέντε εἰσόδους τῶν αισθήσεών σας στό διάβολο, ἀλλὰ καί τὴν ψυχὴ καί τό πνεῦμα σας, ἔτσι ἀναβαπτίστε τα στή δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ καί λάβετε τόν ἀγιασμό.

Ἡ στάση μας ἀπέναντι στόν ἅγιο Θεό

Ποτέ μέσα στήν ὀρθόδοξη παράδοση ἡ ἀμαρτία δέν σκιαγραφήθηκε ἠθικιστικά καί δέν θεραπεύθηκε δικανικά, ὅπως συμβαίνει στό Ρωμαιοκαθολικισμό καί στή σκληρὴ προτεσταντικὴ παράδοση. Ἡ ἀμαρτία μέσα στό πνευματέμφορο κλίμα τῆς ὀρθόδοξης ζωῆς εἶναι ἓνα καθαρὰ ὄντολογικὸ καί ὑποστατικὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου. Ἔχει νά κάνει μέ τή στάση του ἀπέναντι στόν Θεό καί τὴν εἰκόνα του, τόν ἄνθρωπο, καί ὄχι τόσο μέ τίς πράξεις ἢ τίς παραλείψεις του. Ἄς θυμηθοῦμε τόν πρῶτο ἅγιο, τόν πρῶτο κατά σειρά οικιστὴ τοῦ Παραδείσου, τόν εὐγνώμονα Ἰησοῦ· ὄχι μόνο δέν εἶχε νά ἐπιδείξει καλῆς πράξεις – ὅπως ἐνδεχομένως θεωροῦμε ὅτι ἔχουμε πολλοὶ ἀπὸ μᾶς – ἀλλὰ σίγουρα εἶχε κάνει πολλὰ κακά, φοβερὰ καί ἐγκληματικὰ, ἀφοῦ κατά τὴ δική του παραδοχὴ δικαίως εἶχε βρεθεῖ στό συγκεκριμένο τόπο καί τρόπο τῆς καταδίκης. Ὅμως ἡ στάση του ἀπέναντι στόν Χριστό, ἡ μετάνοιά του καί ἡ συ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ζ' 18-23)

Ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωῆν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ντριβή του, πού τόν ὀδήγησαν στό «μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», τόν κατέστησαν ἄξιο νά ἀκούσει ἀπό τόν Χριστό ἐκεῖνο τό εὐλογημένο «σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ».

Μιά θανάσιμη πλάνη

Πολλοί, ἐπηρεασμένοι ἀπό τό πνεῦμα τῆς Δύσης φρονοῦν ὅτι κατὰ τὴν τελικὴ κρίση ὁ Κύριος θά ἀρχίσει νά κάνει προσθέσεις, ἀφαιρέσεις καὶ ὑπολογισμούς ἔργων, πράξεων καὶ παραλείψεων, γιὰ νά μᾶς κατατάξει στὰ δεξιά ἢ τὰ ἀριστερά του. Τά ἅπιστα ἔργα, καθὼς καὶ ἡ ἄεργος πίστη, σύμφωνα μέ τὴ θεολογία τῶν ἁγίων Πατέρων μας, μέ τόν ἴδιο τρόπο θά ἀποδοκιμαστοῦν. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἀστοχία στίς σχέσεις μας μέ τοὺς συνανθρώπους μας καὶ ὡς ἐκ τούτου μέ τόν Θεό, καὶ τό ἀντίστροφο βεβαίως. Ἡ ἁμαρτία εἶναι βλάβη, ἃς μᾶς ἐπιτραπεῖ σχηματικά νά σημειώσουμε· προξενεῖ στὸν ἄνθρωπο τὴν ἴδια ἐκείνη πλάνη, ἡ ὁποία διαγιγνώσκεται ὅταν μιά βλάβη συμβεῖ σέ μιά συσκευὴ οἰκιακῆς χρήσης. Ἐάν ἡ συσκευή, παρά τὴ βλάβη, συνεχίζει νά δουλεῖται, ἀναβάλλουμε διαρκῶς τὴν πρόσκληση τοῦ ἀρμόδιου τεχνικοῦ γιὰ τὴν ἐπισκευή της. Μετὰ ὅμως παθαίνει καὶ δευτέρη καὶ τρίτη βλάβη καὶ στό τέλος αὐτὴ ἡ διαδοχὴ βλαβῶν καθίσταται ἰδιαίτερα δυσχερὲς νά ἀποκατασταθεῖ.

Αὐτό ἀκριβῶς συμβαίνει ὅταν ἐπισωρεύουμε τὰ ἀπλὰ καθημερινὰ προβλήματα πού μπορεῖ νά εἶναι ἢ νά γίνουν πολὺ σοβαρά, ἂν δέν τὰ θεραπεύσουμε ἔγκαιρα· παραδιδόμαστε στὴ φθορὰ τῆς ἁμαρτίας ὀλοκληρωτικά, διαστρέφουμε τὰ μάτια, τό στόμα, τὰ αὐτιά, τὰ χέρια, τό νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας, καθὼς καὶ ὅσα ἀντιλαμβάνομαστε δι' αὐτῶν, δηλαδὴ τὰ πάντα. Ἐλλοιπὸν τρέχουμε στὸν πνευματικὸ πατέρα προσπαθώντας νά βροῦμε χίλιες δυὸ δικαιολογίες γιὰ νά στολίσουμε τίς πράξεις μας. «Πρὶν πᾶς στὸν πνευματικόν», ἔλεγε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἀφοῦ ἐλευθερωθήκατε ἀπό τὴν ἁμαρτίαν, ἐγίνατε δοῦλοι τῆς δικαιοσύνης. Μιλῶ κατὰ ἀνθρώπινον τρόπον ἕνεκα τῆς φυσικῆς σας ἀδυναμίας. Ὅπως δηλαδή παραδώσατε ἄλλοτε τὰ μέλη σας ὑπόδουλα εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τὴν ἀνομίαν, πού συνετέλεσε εἰς τὴν ἀνομίαν σας, ἔτσι τώρα νὰ παραδώσετε τὰ μέλη σας ὑπόδουλα εἰς τὴν δικαιοσύνην, πού θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν ἁγιασμόν σας. Διότι ὅταν ἤσατε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἤσατε ἐλεύθεροι ὡς πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Καὶ τί κέρδος εἶχατε τότε ἀπὸ τὰ ἔργα σας διὰ τὰ ὅποια τώρα ἐντρέπεσθε; Τὸ τέλος ἐκείνων εἶναι θάνατος. Ἄλλὰ τώρα πού ἐλευθερωθήκατε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ὑποδουλωθήκατε εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε κέρδος πού σὰς ὀδηγεῖ εἰς τὸν ἁγιασμόν, καὶ τελικὰ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Διότι ὁ μισθὸς πού πληρώνει ἡ ἁμαρτία εἶναι θάνατος, ἐνῶ τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σύγχρονος ἀγιορείτης γέροντας, «τρέχα βρές τὸ σύζυγο, τὸ παιδί, τὸ γονιό σου, τὴν πεθερά, τὸ συνεργάτη, τὸ γείτονα σου, ζήτα συγγνώμη κι ἄς μὴν φταῖς, φίλιωσε μαζί τους καὶ δὲν πειράζει, πᾶς τὴν ἄλλη μέρα στὸν πνευματικό».

Χρειάζεται, ἐπομένως, ἀδελφοί μου, νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ ἀναβηθικότητα εἶναι ὁ χειρότερος σύμβουλος σέ ὅλες τίς κρίσιμες στιγμὲς ἀλλήλα καὶ στὴν καθημερινή ζωὴ κάθε ἀνθρώπου, καθὼς, ὅπως ἴεμε, «ὀδηγεῖ στὴ χώρα τοῦ ποτέ». Ἰδιαίτερα στὰ πνευματικά ζητήματα φέρνει ὀλέθρια ἀποτελέσματα καὶ ὅσο ἐπεκτείνεται, τόσο κατεργάζεται τὸ δεσμό μὲ τὴν ἁμαρτία. Ἄς λάβουμε λοιπὸν σήμερα τὴν ἀπόφαση πού θὰ εἶναι πανηγύρι γιὰ τὸν οὐρανὸ, χαρὰ γιὰ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, δόξα καὶ τιμὴ γιὰ τὸν κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσή του πλάσαντα ἐμᾶς Θεό· τὴ σωτήρια ἀπόφαση νὰ ζητήσουμε τὸ ἔλεός του, «ἕως ἐστί καιρός», νὰ παραδώσουμε ὅλο τὸ εἶναι μας στοῦ θεϊκοῦ θέλημα, ὥστε νὰ συνεισέλθουμε καὶ ἐμεῖς μὲ τὸ νυμφίο Χριστὸ στοῦ μεγάλου Δεῖπνου τῆς αἰώνιας Βασιλείας του. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Α. Α.

10 Ἰουλίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων († 319), Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἰσσοῦ.

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ζ΄ 18-23 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ν΄ 5-13.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ἰουλίου, Ε΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ε΄ 14-19.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΡΙΚΩΝΗ, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Α.Π.Θ.

Ἡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ

στά νηπτικοασκητικά ἔργα νηπικῶν πατέρων συγγραφῶν
ιδίως στίς κατηχήσεις Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

(Σειρά Θεωρία καὶ πράξη 24. Σχῆμα 11x17, σελ. 182)

Ἡ παρούσα προσέγγιση ἀσκητικονηπικῶν πατερικῶν κειμένων ἀναφερομένων στήν ἐν Χριστῷ πνευματική τελειότητα καί ἐπιβεβαιώνει μέ τόν καλύτερο τρόπο τή διαχρονικότητα τῆς πατερικῆς σκέψεως καί τήν ἀκτινοβολία τῆς στόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Τά φιλοκαλικά αὐτά κείμενα ἀποτελοῦν βιωματική ἀποτύπωση τῆς ἀνοδικῆς πορείας τοῦ πιστοῦ πρός τήν ἠθική τελείωση μέ τή συνεργεία τῆς θείας Χάριτος. Ἡ θεολογική συγκρότηση τοῦ συγγραφῆς τίθεται στή διάθεση τοῦ ἀναγνώστη μέ εὐληπιτο τρόπο, προκειμένου ἡ δυναμική τοῦ Ὁρθόδοξου λόγου νά γίνῃ κτῆμα τῶν πιστῶν καί τῆς δικῆς μας ἐποχῆς.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Ἐγκόλπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (ἐγκόλπιο, σέ πολυτελή ἔκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίε τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριωτέρων κινήτων καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστάριον καί πλῆρες ἑορτολόγιο.

«**ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...**». Λόγος περί προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχῆ ἀπ' τόν Ἀρχιμ. Εὐσ. Βίττη).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλη).

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - Δημ. Τζέρπος).

Ἡ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἄθαν. Δελνκωστόπουλου).

ΜΙΛΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
